

36- Truyện Người Bà-La-Môn Đòi Nợ Phật

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ Đức Thế Tôn đang dẫn đầu các Tỳ-kheo vào thành khất thực. Khi vào trong một con hẻm, Đức Phật gặp một người Bà-la-môn, đang dùng ngón tay vẽ dưới đất, ngăn cản không cho Phật đi qua và nói:

– Hôm nay Ngài phải trả cho tôi năm trăm đồng tiền vàng, thì tôi mới để Ngài đi. Nếu không, tôi sẽ không cho Ngài đi qua.

Lúc ấy Đức Phật và các Tỳ-kheo đứng im lặng, không thể bước tới.

Tin này đến tai hai vị quốc chủ là vua Bình-sa và vua Ba-tư-nặc. Bà Tỳ-xá-khu thuộc dòng họ Thích và ông Phú-lâu-na... cũng hay tin. Mỗi người đều mang theo chậu báu và tài vật đến cho người Bà-la-môn nhưng Bà-la-môn không chịu nhận.

Lúc ấy trưởng giả Tu-đạt cũng nghe tin Phật bị người Bà-la-môn giữ lại, không cho đi. Tu-đạt liền đưa năm trăm đồng vàng cho Bà-la-môn, Bà-la-môn mới cho Phật đi.

Các Tỳ-kheo thấy sự việc ấy, bạch Phật:

– Bạch Đức Thế Tôn vì duyên cớ gì, mà có sự ngăn cản, không cho Phật đi qua như vậy.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

– Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay vô lượng kiếp tại nước Ba-la-nại, có vị vua tên là Phạm-ma-đạt-đa.

Một hôm, thái tử của vua tên là Thiện Sinh cùng các bạn thân đi du ngoạn ngắm cảnh. Trên đường đi, thái tử gặp một người đánh bạc với con của vị phụ tướng bị thua năm trăm đồng tiền vàng. Người kia theo đòi, nhưng con của vị phụ tướng không chịu bỏ tiền ra để trả.

Thái tử Thiện Sinh thấy vậy, nói với người kia:

– Nếu ông ấy không trả, tôi sẽ trả thay.

Khi đó người con của vị phụ tướng tự cậy mình là con nhà quyền thế nên cuối cùng không chịu trả. Từ thời ấy cho đến nay, trải qua vô lượng kiếp Ta thường bị người đánh bạc kia theo đòi nợ.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

– Các thầy nên biết, thái tử con vua lúc ấy nay chính là Ta, người con của vị phụ tướng bấy giờ nay là trưởng giả Tu-đạt; còn người đánh bạc nay là Bà-la-môn. Cho nên các thầy, hãy mặc nợ ai, không chống cự mà không trả, vì cho đến lúc thành Phật cũng không thoát khỏi nạn này.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M